

DN.RESOR

Helena Sjödin Öberg, redaktör

➔ **DN Resor på söndag.**
Jan Eklund svingar golfklubban på Skottlands anrika golfbana Saint Andrews.

TORS DAG 4 SEPTEMBER 2014 • RESOR OCH UPPLEVELSER JORDEN RUNT WWW.DN.SE/RESOR DN Resor, 105 15 Stockholm, resebilagan@dn.se. Redaktör: Helena Sjödin Öberg 08-738 16 25

Augsburg.

I rummen på Grandhotel Cosmopolis i Augsburg bor både migranter och turister. I kaféet möts de alla. Foto: Carl Undhen

Omer Alghazali från Pakistan hörde om hotellet och stannar två nätter. Foto: Carl Undhen

Kushtrim kommer från Kosovo och delar sedan två månader ett rum på hotellet. Foto: Carl Undhen

Migrant och turist på samma hotell

Turismen ökar i världen. Antalet människor på flykt likaså. Några reser för att berika sitt liv, andra för att hitta ett bättre. På Grandhotel Cosmopolis möts båda världarna.

• Det finns en romantisk bild av hotell som en plats för oväntade möten. Fast i verkligheten stapplar du ofta i säng med trötta fötter för att dagen efter trängas vid en torftig frukost.

En grupp konstnärer i Augsburg tror däremot på den romantiska beskrivningen.

Hur vore det om ett hotell kunde föra samman människor som sällan möts? Så uppstod idén om Grandhotel Cosmopolis, ett kombinerat flyktingboende och hotell.

– Tidningar skriver om flyktingar som väller in över Europa. Här kan folk träffas och då blir det inte längre en anonym massa utan olika människoöden, säger Micha Hegele.

Han sitter tillsammans med kollegorna Susa Gunzner och Sasha Rudnew bland färgglada bord i hotellets biergarten. En enorm lind sprider skugga över gården och nedanför kullen ringer kyrkklockorna i Augsburgs medeltida innerstad.

Trappan upp till ingången är täckt med en röd matta. Som sig bör på ett "Grand Hôtel". Innanför hittas kaféet som är verksamhetens hjärta.

– Vi vill skapa möjligheter där vägarna korsas. När det är fest, konsert eller bara en kväll i baren

är både migranter och hotellgäster där, säger Susa Gunzner.

I det smakfullt inredda kaféet med retrodoftande bardisk i trä träffas gästerna över kaffe, vin eller lokalt ekologiskt öl. Fasta priser finns inte. Var och en betalar vad de vill och kan.

Där sitter Omer Alghazali från Pakistan. Han liftar runt i Europa för att samla inspiration till sin nya bok.

– Jag var på väg mot Zürich när jag hörde om hotellet. Jag ville se det med egna ögon och tänkte att jag kunde hjälpa till med något, säger Omer som bidrog genom att laga mat.

Alla gäster, turister som asylsökande, är välkomna att hjälpa till.

– Vi frågar de som kommer vad de har gjort innan, om det är något de kan tänka sig göra. Men vi tvingar så klart ingen, säger Micha.

För att dra i gång det hela var de dock beroende av hjälp. Det kom från flera håll. Kyrkan stödde idén, företag skänkte byggmaterial och privatpersoner bidrog med möbler. Efter två års obetalt renoveringsarbete kunde de första gästerna flytta in 2013.

– Det kom trettio vuxna och trettio barn. De flesta från Tjetjenien men även några gäster från Afghanistan, säger Micha.

Han är noga med att kalla alla just "gäster". Vissa med asylansökan och andra utan.

I dag har de gäster från Ghana, Eritrea och Somalia. Eller Tyskland, Japan och USA.

– De asylsökande är så klart från världens alla krishärdar. Turisterna är mormor med barnbarn, chefer från McDonald's och en gång ett helt bröllopsällskap, berättar Micha.

Tanken var egentligen att migranter och turister skulle bo vägg i vägg. Men det satte reglerna stopp för.

– Fast det var ändå bra. Vi vill att gästerna träffas men turisterna ska inte gå in på de asylsökandes våningar. De bor där och har rätt till en privat sfär, säger Sasha Rudnew.

Som turist hamnar du i något av de tolv rummen högst upp. Alla med fantastisk utsikt över Augsburgs barockpalats och kyrkornas lökstupoler.

Rummen har skapats av internationella konstnärer och har alla en individuell stil.

Där finns "skogsrummet" med surrealistiska väggmålningar, "spegelrummet" med reflekterande väggar och "Boxen" där sängen står i en trälåda.

På kvällen fylls hotellets biergarten. Några grannar från kvarteret dricker weissbier med hotellgäster. Under tiden leker barnen till en makedonsk familj mellan borden.

Precis som det är tänkt att vara en kväll på Grandhotel Cosmopolis.

Strax slår sig Kushtrim från Ko-

Tidningar skriver om flyktingar som väller in över Europa. Här kan folk träffas och då blir det inte längre en anonym massa utan olika människoöden.

Micha Hegele, en av grundarna till projektet Grandhotel Cosmopolis

Mer om Grandhotel Cosmopolis och staden Augsburg på sidan 14.

sovo och Joy från Nigeria ned vid bordet. De bor här sedan två månader tillbaka.

– Jämfört med där jag bodde innan är det toppen här. Det är kul, trevligt folk och man behandlas med respekt, säger Kushtrim.

– De som kommer hit är alla bra människor. Men det är ändå jobbigt att behöva dela rum och toalett, säger Joy som hoppas på en egen lägenhet snart.

En grundregel på hotellet är egentligen att alla själva ska bestämma när de checkar ut. Men det går inte ihop med verkligheten. Vissa gäster får besked om utvisning.

Micha, Susa och Sasha pratar om Dublin II-överenskommelsen. Om gäster som skickats tillbaka till det land där de först kom in i EU.

Som den tjetjenska familj som utvisades till Polen och några av konstnärerna åkte efter för att hjälpa dem där.

Men de talar också om Fahrhad från Afghanistan. Han spelade in en låt i studion i källaren som hamnade på andra plats på afghanska topplistan.

Precis då ringer han. – Fahrhad har fått jobb! På en italiensk restaurang, säger Sasha och alla runt bordet jublar.

Så vad är då Grandhotel Cosmopolis? Är det ett socialt, konstnärligt eller politiskt projekt?

– Det är allt på en gång! Och genom att övernatta här blir du en del av det, säger Micha.

Carl Undéhn
resebilagan@dn.se